

ТАРСУС - ҲАДИС ИЛМИ МАРКАЗИ СИФАТИДА ТАРИХИЙ ТАХЛИЛ

<https://doi.org/10.5281/zenodo.15634596>

Х.Юсупов

Имом Бухорий номидаги

Тошкент ислом институти

"Ҳадис ва ислом тарихи фанлари" кафедраси ўқитувчиси

Аннотация

Ушбу мақола орқали ҳозирги Туркия ҳудудининг Ислом тарихидаги шонли босқичи, ҳадис илми маркази сифатидаги қиммати ҳамда Қустантиния фатҳи сабаб ва босқичлари ҳақида тўхталиб ўтилади.

Annotation

This article delves into the glorious period of Islamic history in the territory of present-day Turkey, its significance as a center for hadith scholarship, and the causes and stages of the conquest of Constantinople.

Калит сўзлар

Тарсус, Қустантиния, Мұхаммадфотих, биринчи денгиз флоти, халифалар, умавийлар, аббасийлар, тайёргарлик, фатҳ.

Keywords

Tarsus, Constantinople, Mehmedfatih, first naval fleet, caliphs, Umayyads, Abbasids, preparation, conquest.

Кириш қисми: Тарсус. Ҳозирги Туркия. Ислом тарихида Шом диёри. Константинопль ҳам бу жойлар қатори Рум империяси йирик пойтахти, худиди, Ислом фатҳи чегараси бўлганидан доимо дикқат марказида турган. Қолаверса, Қустантинияни фатҳ қилиш ва бу орқали ғарбга Исломни ёйиш умиди бўлган. Табиийки, бу фатҳ денгиз йўлисиз амалга ошмасди. Тарих зарваракларига Қустантиния фотихи деган шарафли номга Мұхаммад фотих Аллоҳнинг изни или сазовор бўлгани битиб қўйилгани маълум ва машхур⁵.

Асосий қисм: Фатҳ денгиз орқали амалга оширилган. Мұхаммад фотихнинг бу ишига сув кўп халал берган. Чунки Константинопль сувнинг бўйида қурилганди. Мустаҳкам қалъя ва деворлар билан ҳимояланганди. У томонга ҳаракат бошланиши билан улар денгизга нефть тўкиб юборишар

⁵ Доктор Сайид Ризвон Али. Ас-Султон Мұхаммад Фотих батол ал-фатҳил Исламий фи урубба аш-шаркийя. – Саудия: дор ас-суъдийя, 1982. С. 22.

ҳамда устидан ўт ёқиб, фатҳга ҳаракат қилғанларни мағлуб этишарди. Олдиdan кема билан боришининг иложи бўлмагач, султон Муҳаммад ҳам орқа тарафдан қуруклиқдан кемани юргазиб, уларга билдиримай ҳужум қилган ва фатҳни қўлга киритган⁶. Ўқувчини: «**Нима, аввалгилар ҳаракат қилмаганми, Муҳаммад фотиҳгача ўтганларнинг бу ишда хиссаси йўқми**», каби саволлар қизиқтириши мумкин. Албатта, бу саволларга ҳа деб жавоб бериш, Ислом тарихига хиёнат қилиш демакдир. Чунки фатҳга ҳаракат Умар розияллоҳу анҳунинг халифалик даврлариданоқ бошланган. Муовия розияллоҳу анҳу шомга волий бўлибди ҳамки, халифага бориб кема ясаш, денгиз флотини қуриш таклифини билдиради. Араб яримороли, Ҳижоз ахли – буларнинг бари қуруклик шерлари. Улар учун денгиз, сув устида жанг қилиш тамомила бегона. Сувдан, боринг ана, мисрликлар, Шом вакиллари, искандария ахолиси хабардор бўлса бордир. Араб жазираси учун эса сув ёт⁷!

У пайтлар Форс фатҳ бўлди. Ирок, Хуресонга қадар етиб боришли. Шом ҳам, Ирок ҳам буткул Ислом фатҳи олдида таслим бўлди. Муовия розияллоҳу анҳу ҳам халифадан кемасозликни йўлга қўйишни фатҳ мақсадида сўрадилар. Чунки бу масала мусулмонларга оғрикли масала бўлиб турганди. Форс империяси Ирокни мустамлака қилганди, у билан ҳижозга таъсир қилиб туради. Сабаби Ҳижозда, тожли бир султонлик ёки бир кишига бўйсунадиган ҳокимиятнинг ўзи йўқ эди. Ҳалқ қабила, уруғ шаклида яшарди. Мана вазиятни ўз қўзингиз билан қўрдингиз. Энди бояги гапга қайтсак. Таклиф нима бўлди? Умар розияллоҳу анҳу ўша пайт Мисрнинг волийси бўлган Амр ибн Осга мактуб йўллаб денгиз ҳақида, унда жанг қилиш маҳорати тўғрисида сўраб мактуб йўллайди. Волийдан эса қўйидагича жавоб хати келади:

«Мадинадаги мусулмонлар ва денгиздаги кеманинг мисоли худди дарёга бир кичкина новда тушиб, унга осилиб турган чумолига ўхшайди. Бояги новда ағдарилди дегунча, зум ўтмай ҳашарот ҳам ҳалок бўлади».

Вазиятни англаган халифа Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу: «Тажриба қилинмаган иш учун мен мусулмонларнинг жонини таҳликага қўя олмайман», деган қарорга келди. Бу зотнинг халифалик даври ана шу зайл давом этди⁸. Усмон розияллоҳу анҳу халифа бўлган кезлар флот масаласига рухсат берилади. Шунда ислом тарихида илк флот Муовия розияллоҳу анҳу бошчилигида қурилади. Ҳазрати Усмон даврига келганда рухсат берилади. Ҳазрати Муовия денгиз флотини қурганлар. Биринчи қурган киши шу киши

⁶ Ибн Касир. *Ал-Бидоя ва-н-Ниҳоя*. – Байрут: дар ибн Касир, 2007. – 13-жилд. – С. 131–135.

⁷ Ибн Жарири Табари. Тарих ат-Табари: *Тарих ар-Русул ва-л-Мулук*. – Қоҳира: дар ал-маъориф. 4-жилд. – С. 210–215.

⁸ Ибн Саъд. *Табақот ал-Кубро*. – Байрут: ДКИ, 1990. – 3-жилд. – С. 45–50.

бўлади Ҳазрати Муовия. Ҳаа. Қонида бор-да! Отаси ким? Кимсан Абу Суфён! Курайшнинг бану Абдушшамс саййиди, қурайш зодагонлигига мутлақ даъвогар. Шернинг боласи шер бўлади-да⁹!

Кейинчалик Муовия розияллоҳу анҳу 20 йиллик халифалик даври мобайнида ҳам Константинопльни фатҳ қилишга, уни заифлаштиришга ҳаракат қилганлар. Хусусан бу пешона терлари ортидан Қибрис(Кипр) оролини фатҳ қилишга эриша олган¹⁰. Мана бу дебочалар, тамал тошлари таъсирида кейинчалик Умавийлар давридан, аниқроқ қилиб айтганда, Сулаймон ибн Абдулмалик номли шахсият бошқарувида ёппасига «ётиб олиб» Византия(Рим империяси)ни фатҳ қилишга оммавий ҳаракат бўлган. Шомда чегарага яқин худудда, пойтахт Дамашқдан чиқиб Дабиҳ деган жойда муаскар тузиб, қишин-ёзин ғазот қилганлар. Бир уларнинг фойдасига, бир гал эса мусулмонларнинг. Шу тарзда амалга оширилган ишлар гўёки кейин келадиган Фотих Мухаммад учун муқаддима, тайёргарлик вазифасини ўтаган.

Шу ўринда бир нуқтага эътиборингизни қаратмоқчиман, араб жазирасига денгизда жанг санъати бегона бўлганини юқорида таъкидладик. Энди қарангки, Константинопль хозирги Туркия худудида жойлашган. Арабистон яриморолидан иқлими фарқ қилиши, табиий. Византия худудида қиши, ёзи бор. Умавийлар шунинг эътиборидан алоҳида қишки ва ёзги қўшин тузишди. Қарангки, қиши қўшин учун алоҳида тайёргарлик, ёзги қўшин учун ҳам ўзига хос ҳаракат. Шу тарзда давом этиб Сулаймон ибн Абдулмалик охири Дабиқда, ўша муаскар (ҳарбий полигон)да вафот этди. Умри поёнига етиши олдидан валиаҳд сифатида Умар ибн Абдулазиз номини зикр қилиб, вазири Рожа ибн Ҳайвага маҳфий ҳолатда мактуб ёзиб қолдиради. Демак, Умар бин Абдулазиз ҳам ўша ерда бўлганлар. Шу тарзда вазир барча амир, волийларни бир жойга тўплаб, хатни очадида: «Мендан кейин Умар ибн Абдулазиз халифа бўлсин», деган буйруқни ўқиб эшиттиради ва ҳаммага байъат олдиради. Халифа бўлган Умар ибн Абдулазиз ички ислоҳот ўтказиш, мусулмонларнинг ишларини яхшилаш мақсадида хилофотининг аввалги дақиқалариданоқ бутун қўшинни қайтариб, ғазот амалиётини тўхтатади. Қабул қилинган тўғри қарорнинг самараси ўлароқ атиги 2,5 йил давом этган халифалик муддатида мисли қўрилмаган ютуқлар қўлга киритилади. Халифаликнинг истиқболи аббосийлар бошқаруви билан давом этади¹¹.

Таъкидлаш керакки, Ҳорун ар-Рашид даврига келиб Константинопль ҳамда мусулмонлар ўртасидаги ҳолат шундай даражага чиқдики,

⁹ Имом Захабий. *Сиря аълам ан-нубало. – Байрут: муассаса ар-рисола. – 3-жилд. – С. 120–125.*

¹⁰ Ибн Асир. Ал-Камил фи-т-тарих. – Байрут: ДКИ, 1987. – 3-жилд. – С. 98–102.

¹¹ Имом Абул Аббос белазурий. *Футуҳ ал-булдон. – Байрут: муассаса ал-маъориф, 1987. С. 300–305.*

мусулмонлар шу қадар азиз бўлдики, хатто Нақфур (Константиноплнинг ўша вақтдаги подшохи) йиллик тўлов орқали мусулмонлар билан ҳисоб китоб қилиш йўли билан кун кечирган. Уларнинг мусулмонларга нисбатан муомаласи: «Бизга тегмасаларинг бўлгани, ҳамма нарсага тайёрмиз», қабилида бўлган. Иш шу даражага етиб боргани ҳақида тарихий факт билан гапимизни далиллаб кетсак мақсадга мувофиқ бўлади:

«Нақфур(Nikephoros) тахтга келишидан аввал бошқарув аёл киши-Ирина қўлида бўлган. У Ҳорунга йиллик ўлпон тўлаш асосида эмин-эркин яшаб юради. Орадан вақт ўтиб, ҳокимият тепасига Нақфур келгач Ҳорун ар-Рашидга мактуб ёзди: «Мендан олдин тахтга заифа бир аёл ўтирди ва у халқимнинг пулини сенга берибди. Энди олганларингнинг барини менга қайтариб юбор!!!». Бу исённома халифага етиб бориши билан Ҳорун мактубнинг орқа тарафини ўгириб, қўйидагича жавоб юборди:

«Мен ким Ҳорун ар-Рашид Аллоҳнинг бандаси, мўъминларнинг амиридан Румнинг лайчаси Нақфурга. Эшиттанинг эмас кўрганинг бўлади!» Бу билан халифа мен сен билан пачаклашиб ўтирмайман, нима бўлишини кўзинг билан кўрасан энди, деган маънода ёзган жавоб мактубининг кетиданоқ қўшинни оёққа турғизиб ўзи ҳам дархол йўлга тушди. Қўшинга халифанинг ўзи қўмондонлик қиласиди. Шу зайл ислом байроғи остида харакатланаётган бу «арслонлар» Константинопль томон йўл юришди. Шу тариқа бориб Нақфурни тавбасига таянтириб ортга қайтишди. Йўлда эса аъёнларга Нақфур яна келишувни бузгани ҳақида хабар келди. Халифанинг бу гапдан хабари йўқ. Ички тузилма халифага бу хабар етказилса, яна ортга қайтишга тўғри келиши, қиши мавсуми бўлгани, тиззагача қор ёққани сабаб қўшинга ноқулайлик тугдиришини ўйлаб яширишга қарор қилишди. Бироқ Ҳорун бўлган ишдан хабар топди ва қайтиб бориб Нақфур ғаддорни тиз чўктириб, изига қайтди¹².

Мана, ваъда қилганимиз мусулмонларнинг шавкати юқори даражада бўлганини қўрсатиб берувчи тарихий воқеъликни эътиборингизга ҳавола этдик. Шу тарих ҳақиқатлиги учун ҳам бунинг ҳазмига қийналган Ғарб қаламкашлари томонидан Ҳорун ар-рашид қачон қарама қораланиб ёзилган ва ёзилади ҳам. Бундай бўлиши табиий ҳол! Шайх Муҳаммад Саъид Рамазон ал-Бутийнинг таъбири(اذ يَقُولُونَ كِتَبُكَ بِغَلَطٍ) билан айтганда: “Уларнинг авлодлари ота-боболарини тиз чўктирган одамни нима яхши деб ёзсинми?”. Ёзмайди ҳам, бундан улар аламзада. Ҳорун ар-Рашид даври бутун шармандаликларга бой бўлган, ўзи эса жорияпараст, майпараст, саройида кайфу сафодан бўлак иши бўлмаган, ташкарида эса қароқчилик ҳукм

¹² Ибн Асир. Ал-Камил фи-т-тарих. – Байрут: ДКИ, 1987. – 5-жилд. – С. 200-205.

сурарди, деб гавдалантириши табиий ҳол экан. Ичида ғарази бор, отабоболари учун ўч оламан деб нафас олиб чиқараётган ноинсоф кишининг ахволи шу! Халифа ҳақидаги кинолар ҳам шу каби бузук тарихий маълумотлар билан тўлатилган сценарийлар асосида суратга олинади¹³.

Хулоса: Мухтарам ўқувчи, энди ўзингиз айтинг-чи: тарихга эшикдан кирмай, лой чапланган дераза орқали мўралаганидан кейин оддий талабалар, омма халқ нима йўл тутади? Аввалгиларимизнинг ҳоли шунаقا бўлса, биз улардан ўтиб нима бўлардик, аслимиз нима бўлса, биз ҳам наслимизга тортамиз, деб юраверади. Аслида эса «**Кулогингизга шивирлаётганлар, сизни чалғитишга уринади».**

Тарихий ҳужжатларни бу қадар синчиковлик билан вараклашимиз, сўзбошини Константиполь билан бошлаганимизнинг сабаби нима экан деб ўйлашингиз мумкин. Ҳадис илми бўлса, тарихга нима ҳожат деган хаёл келиши мумкин. Бу тарихий муқаддима Абдуллоҳ ибн Муборак билан Тарсусда бўлган воқеа ҳақида гапириш учун керак эди. Токи, сиз азиз ўқувчи Адуллоҳ ибн Муборак Тарсусда нима қилиб юрибдилар, деб ҳайратдан ёқа ушламанг. Тарихий вазиятни яхши тасаввур қилишингиз ва боридай англашингиз учун тўғридан-тўғри Абдуллоҳ ибн Муборак ҳақида гапириб кетмадик. Абдуллоҳ ибн Муборакнинг даври Аббосийлар халифалиигига тўғри келади. У кезлар Торосус гуллаб-яшнаган, равнақ топган эди. Ҳижоз, Ироқ каби ҳадис маркази сифатида оламга бўй чўзганди Торосус диёри. Унинг бу каби тамаддуний юксалишида географик жойлашуви ҳам катта сабабчи бўлган. Иқлими мўътадил ҳудуд бўлган Торосусга келувчиларнинг кети узилмаган. Одатда, одам чўлу биёбонларга сафар қилмайди, қуёши одамни куйдирадиган ўлкаларга талпинмайди. Бунақанги ҳудудлардан ўзини олиб қочади. Бағдод – даруссаломнинг ҳам донғи ортиши шундан бўлган. Чунки бу шаҳар Дажла ва Фуротнинг шундоққина биқинида Ҳорун ар-Рашидинг бобоси Абу Жаъфар Мансур томонидан қурилган. Улар Бобил(Месопотамия) жойлашган координатларига тўғри келади.

ФОДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Доктор Саййид Ризвон Али. Ас-Султон Мухаммад Фотих батол ал-фатҳил Исламий фи урубба аш-шарқийя. – Саудия: дор ас-суъудийя, 1982. 180 с.
2. Ибн Касир. Ал-Бидоя *ва-н-Ниҳоя*. Байрут: дор ибн Касир, 2007. 13-жилд. – 817 с.

¹³ Юсуф Қарзовий. Тарийхуна ал-муфтаро алайх. – Қохира: дор аш-шуруқ, 2006. – С. 50-60.

3. Ибн Жарир Табари. *Тарих ат-Табари: Тарих ар-Русул ва-л-Мулук.* Кохира: дар ал-маъориф. 4-жилд. – 584 с.
4. Ибн Саъд. *Табакот ал-Кубро.* Байрут: ДКИ, 1990. 3-жилд. – 488 с.
5. Имом Захабий. *Сияр аълам ан-нубало.* Байрут: муассаса ар-рисола. 3-жилд. – 567 с.
6. Ибн Асир. Ал-Камил фи-т-тариҳ. Байрут: ДКИ, 1987. 3-жилд. – 505 с.
7. Ибн Асир. Ал-Камил фи-т-تариҳ. Байрут: ДКИ, 1987. 5-жилд. – 515 с.
8. Имом Абул Аббос белазурий. *Футуҳ ал-бүлدون.* Байрут: муассаса ал-маъориф, 1987. – 777 с.
9. Юсуф Қарзовий. *Тарийхуна ал-муфтаро алайх.* Кохира: дор аш-шурук, 2006. – 324 с.